

vi nu ved, at det i høj grad f.eks. er dem, der arbejder på sygehusene, der bliver nedslidte af at skulle løbe alt for stærkt, hvad er det så lige, kommunerne kan gøre for at forhindre, at det sker og dermed, at de får store udgifter til sygedagpenge og førtidspension? Eller hvis de har andre store virksomheder i kommunen, som nedslider borgerne, hvad er det så lige, kommunerne kan gøre for at forhindre, at det sker, og dermed forhindre, at de får de store udgifter?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Altså kommunerne kan jo ikke påvirke den arbejdssituation, som folk har i andre dele af den offentlige sektor, ud over hos de medarbejdere, kommunen selv har. Men kommunen kan jo arbejde med at skabe et godt grundlag for virksomhederne og, når der så opstår en sag, finde den relevante ydelse, som vedkommende skal have, og dermed sikre, at de krav, der er til den kommunale service, og den lovgivning, der er på området, bliver overholdt. Så kommunerne har jo mulighed for at give borgerne netop den service, de har behov for.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som jeg hørte hr. Wedell-Neergaard, så startede han med at sige, at kommunerne ikke har mulighed for at påvirke, hvilke arbejdsvilkår folk arbejder på andre steder end på kommunens egne arbejdspladser. Og det betyder jo, at kommunen ingen mulighed har for at forebygge, at der bliver mange, der bliver syge og nedslidte af deres arbejde, f.eks. på sygehusene, f.eks. på andre virksomheder. Og dermed kan kommunen ikke påvirke, hvor mange der kommer på sygedagpenge eller får andre behov for offentlige ydelser.

Det betyder, at det, kommunerne har mulighed for at påvirke, er valget imellem, om folk skal på den ene eller den anden eller den tredje af de ydelser, kommunerne kan give. Og her har vi så refusionssatserne, som ministeren kaldte styringsinstrumenter. Det vil sige, at det så bliver det enkelte menneske, der kommer til at undgælde for, at man i nogle kommuner har mange, der bliver syge og nedslidte, fordi man har mange virksomheder af den slags.

Hvad er De Konservatives bud på, hvordan vi løser det problem, når De Konservative ikke ønsker at gå ind og hjælpe kommunerne og de

mennesker, der kommer i klemme, ved at give 100 pct. statsrefusion?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg var glad for det, vi startede med, at der var en lille korrektion, nemlig derved at man ikke i kommunerne kan fastsætte støtteniveauet eller niveauet for de forskellige ydelser.

Men der er jo tale om skøn i de her sager, og det skøn skal de kommunale sagsbehandlere jo være i stand til at udøve. Og i det skøn indgår jo niveauet for visitation: Hvornår er en borger berettiget til en bestemt ydelse? Og hvis der er borgere, så er der jo også en mulighed for at skabe grundlag for en forebyggelse, således at færrest muligt kommer ind under de her ordninger. Og er de kommet ind under ordningerne, ja, så kan der skabes mulighed for, at de kan komme tilbage i beskæftigelse.

Så jeg mener, kommunen jo deltager i den her proces på en måde, hvor man forsøger at få borgerne tilbage i beskæftigelse i det omfang, det kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Debatter kan jo føre til meget, også godt. Den her har ført til en forvirring på et noget højere plan om, hvad Det Konservative Folkeparti i virkeligheden mener om, hvad det er for tilskuds- og udligningsordninger, man skal rette til kommunerne.

Jeg kan forstå, at man er meget imod, at man har ren refusion, for det ville sådan få tingene til at sejle. Og det må jo være ud fra den betragtning, at kommunerne ikke sidder og til lige netop den person laver den meget nøje og præcise sagsbehandling, for det er bare statens penge, og så kan man gøre, hvad man nu synes er nemt. Det er jo en anklage, der vil noget.

Jeg vil imidlertid gerne anerkende den, for der er jo selvfølgelig noget om, at man vil have en tendens til at gøre noget, der er lidt lettere og lidt venligere og lidt rarere og ikke nødvendigvis det, der måske i situationen er det allerkløgeste.

Men det er, fordi jeg anerkender – det gør Socialdemokratiet – at der er nogle incitamentter for kommunerne til at kombinere det, der er det helt rigtige i situationen, med, hvad det længere sigt også økonomisk er. Men det afviser den konservative ordfører så med at sige, at kommunerne ikke laver kassetænkning.